

ISEX БАЛЯСЫ

ПАМІЖ НАМІ,
ЛЮДЗЬМІ І ЗВЯРАМІ

Памятаеце айчынную сацыяльную рэкламу пра тое, што збіраць смецце — наш клопат, а не янота? І сапраўды, чаго гэтым павінен займацца янот? Вось у Швецыі, калі верыць паведамленню, хочучь навучыць крумкачоў за ежу збіраць на вуліцах недакуркі і іншае дробнае смецце і прыносіць яго ў аўтамат, які абменьвае «працу» на корм. Чаго толькі часам не прыдумваюць што людзі, што звяры...

Самцы гладкіх марскіх змей пераследуюць чалавека ў вадзе, прымаючы яго за самку свайго віду. Пры гэтым іх самкі, у сваю чаргу, бачаць у дайверах шанц пазбавіцца ад назойлівых кавалераў. («— Чым вы захапляецеся?» — «Сачу за ядавітымі змяямі». — «Працуеце ў жаночым калектыве?» — «Так».) Такія змеі даўжынёй да двух метраў і вагой да трох кілаграмаў сустракаюцца на ўсходзе Індыйскага і на захадзе Ціхага акіянаў. Пры гэтым ніхто з іх не спрабаваў укусіць нырца, хоць змеі даволі ядавітыя. («Мужчынская жыццёвая мудрасць: часам чым ярчэйшая афарбоўка, тым больш небяспечная асобіна».) Замест гэтага некаторыя самцы нават абвіталі канечнасці чалавека — гэтак жа, як яны робяць з цэламі самак падчас заляцанняў. Усе падобныя выпадкі здараліся ў сезон размнажэння. Самцы «атакавалі» дайвера ў асноўным адразу пасля няўдалай спробы дагнаць самку ці канфлікту з сапернікам, а самкі — калі спрабавалі ўцячы ад самца. («— Лёня, што ты бегаеш туды-сюды з гэтай мухалапай?» — «Маша, не перашкаджай! Я забіў пяць мух... Тры самцы і дзве самкі!» — «А як ты даведася?» — «А што тут даведвацца? Тры на канапе, а дзве на тэлефоне...»)

У самак дэльфінаў знайшлі такія ж палавы орган, як і ў... жанчын, які можа дапамагачы ім адчуваць задавальненне падчас спароўвання. («Жонка: — «З цягам часу гаспадары становяцца падобнымі на сваіх гадаванцаў». Муж, усхвалявана: — «Слухай, Люсь, давай не будзем ката кастрыраваць».) Раней навукоўцы даведаліся, што дэльфіны могуць займацца сексам не толькі для таго, каб размнажацца, але і для атрымання асалоды. («У акіяне вакол самкі кружыць кіт і выгаворвае той: «Мы — від, які вымірае! Мільёны людзей ва ўсім свеце занепакоеныя лёсам нашай папуляцыі! Сотні экалагічных арганізацый намагаюцца зрабіць нешта для нашага захавання! А ты мне што?! «Галава баліць, галава баліць...»)

Пяціметравага кракадзіла асядлаў дацкі турыст у Аўстраліі. Біёлаг Нільс Джэсан і яго таварышы падчас падарожжа па парку дзікай прыроды знялі на відэа смяротна небяспечны трук з грабянёвым кракадзілам. («Чабурашка, чуюш мяне?» — «Гена, ну што за пытанні? Паглядзі на мяне. Вядома, чую!») Турыст прынадзіў рэптылію, а калі драпэжнік пачаў есці, 22-гадовы Нільс сеў яму на спіну, а потым паўтарыў такія дзеянні яшчэ некалькі разоў. Біёлаг сказаў, што гэта было вельмі цікава, але рызыкоўна. («Кракадзіл сцішыўся і паўгадзіны прыкідаўся бярвяном, калі на яго выпадкова прысеў адпачыць Мікалай Валугеў».) Аўстралійскія ўлады асудзілі ўчынак. Яны заклікалі турыстаў паводзіць сябе асцярожна побач з кракадзіламі, асабліва з грабянёвымі, якія з'яўляюцца найбуйнейшымі з усіх існуючых рэптылій. («Займальна заалогія. Ці ведаеце вы, што больш за ўсіх таварышаў у тамбоўскага ваўка?»)

У Новай Зеландыі апосум узяў... у заложнікі жанчыну і не выпускаў яе з дому да прыезду паліцыі. Паводле слоў гаспадыні, яна спрабавала выйсці з жылля і дайсці да машыны, калі жывёліна ўстала ў яе на дарозе і прымусіла вярнуцца назад. «Тэрарыста» злавлілі, адвезлі далей ад жылых раёнаў і выпусцілі на волю. Паліцыя выказала здгадку, што апосум мог быць нейчым збеглым гадаванцам або дзіцянем, нядаўна разлучаным з маці. («Вакол дзяўчыны трэба віцца чмялём. З кожным колам робячыся ўсё чмялей і чмялей...»)

Алень уварваўся ў цырульню і ўчыніў пагром у цэнтры Нью-Ёрка. Жывёліна разбіла вітрыну і трапіла ў памяшканне, перад гэтым пераскочыўшы праз кліентку, якая яшчэ і атрымала ад алена капітом па галаве. Некаторы час нечаканы госць бегаў па салоне прыгажосці, а потым выбег на вуліцу праз дзверы і знік у невядомым кірунку. («Паводле кацінага фэн-шуй ёлка не павінна быць устаноўлена вертыкальна. Нават тэрэтычна».) Алень напалохаў наведвальнікаў і работнікаў салона, аднак больш цікавіць іншае: як жывёліна апынулася ў цэнтры Нью-Ёрка?

У Пінску быў выпадак, калі наведвальніца начнога клуба адсцябала сваім бюстгальтарам ахоўніка. На знятым відэа відаць, як аголеная да пояса жанчына нападае на супрацоўніка ўстановы і б'е яго. («Убачыла павука. Закрычала. Тата спытаў, чаму крычу. «— Таму што павук». — «Ты ж большая за яго». — «А ён страшны». — «Ну, ведаеш, ты таксама не прыгажуня».) Што было прычынай канфлікту, не паведамлялася, аднак, хутчэй за ўсё, на такія дзеянні прадстаўніцу прыгожага полу натхніў алкаголь. Пагадзіцеся, ну чым не «алень»? («Леў — цар звяроў. Пакуль не прачнулася льюца...»)

...Калі чытаеш такія гісторыі, міжволі думаеш, што паміж намі часам бывае нешта агуднае. Паміж людзьмі і звярамі... («Чалавек не горш за мураша можа пераносіць цяжар у 20 разоў большы за ўласную вагу. Але за большую колькасць разоў і пры гэтым страшэнна мацюкаючыся».)

Кастусь ХАЦЕЛАЎ-ЗМАГЕЛАЎ.

«Маладыя маюць права быць на вялікай сцэне»

(Заканчэнне.

Пачатак на 1-й стар. «ЧЗ».)

Ведаеце, усё вельмі адносна. У параўнанні з дзяўчынкай з першага курса каледжа мастацтваў я ўжо больш вопытная артыстка. А вось да ўзроўню, скажам, Крысціны Агілеры мне яшчэ расці і расці. Я верыла ў свае сілы, але да апошняга не была ўпэўненая, што фартуна будзе на маім баку. Рада, што журы адбору ўбачыла ў маёй кандыдатуры чалавека, вартага прадставіць Беларусь на конкурсе. Значыць, будзем змагацца.

— **Мне падабаецца ваш настрой. А што адчувалі падчас падрыхтоўкі і пасля сольнага канцэрта «Слухаць сэрцам»?**

— Мой канцэрт стаў першым у рамках праекта «Новае імя» (яго задумала кіраўніцтва Палаца Рэспублікі), філасофія якога заключаецца ў тым, каб знаёміць аўдыторыю з новымі артыстамі. Маладыя таленты маюць права быць на вялікай сцэне. Ім трэба даць дарогу, каб яны змаглі заявіць пра сябе. Палац Рэспублікі — прэстыжная пляцоўка, а Прэзідэнцкі аркестр — прафесіяналы найвышэйшага ўзроўню. І калі маладыя артысты без адміністрацыйнага рэсурсу атрымліваюць такую падтрымку, то пра іх даведваецца шырокая аўдыторыя, і людзі пачынаюць цікавіцца іх творчасцю. Што датычыцца майго канцэрта «Слухаць сэрцам», то я нават не ведала, у якую авантуру ўцягаюся. Раней выступленню такога ўзроўню ў мяне не было. Аднак я згадзілася, бо разумела: будзе цяжка, але атрымаецца класны вынік. Рэжысёрам узялі Анджаліну Мікульскую. Я, ведаючы ўзровень яе таленту і прафесіяналізму, асцерагалася, што мы не супадзем у поглядах. Аднак з першай сустрэчы ў нас атрымалася пачуць адна адну. Працаваць было суцэльным задавальненнем.

— **Вы казалі, што быў страх не знісці агульнай мовы з рэжысёрам канцэрта. І я згадала эпізод з аднаго тэлешоу, калі вы адмовіліся фарбаваць ва-**

ласы... На якія ўмовы гульні ў шоу-бізнесе вы ніколі не пагодзіцеся?

— На тыя, якія супярэчаць маім уяўленням пра каштоўнасці. Мне важна, каб была павага да артыста і яго асобы. Я супраць праяўлення нейкіх вольнасцяў у адносінах да публікі. І не стану ніколі рабіць штосьці дзеля эпатажу. Чалавек, які вырашае быць артыстам, не мае права зневажаць сваю аўдыторыю. А што датычыцца такіх момантаў, як, напрыклад, тая ж змена вобразу, то тут я таксама прынцыпова гляджу на нейкія рэчы. Валасы не пафарбую дзеля хайпу ў тэлеэфіры на некалькі імгненняў. Я гляджу за імі з дзячынства і не гатовая дзеля шоу мяняць сваё аблічча, бо пасля мне з гэтым жыць.

— **«Я супраць праяўлення нейкіх вольнасцяў у адносінах да публікі. І не стану ніколі рабіць штосьці дзеля эпатажу».**

— **На ваша станаўленне як артысткі хто з бацькоў аказаў большы ўплыў?**

— Мама і тата паўплывалі на мяне ў роўнай ступені. З бацькам мы працавалі па музычнай част-

«Калі я скажу, быццам умею і магу зрабіць нешта лепш за ўсіх, то гэта будзе сігналам, што мне трэба сыходзіць з прафесіі».

цы (ён у мяне ваенны дырыжор), а маці аддавала ўсю сябе ў тым, што датычылася майго ўдзелу ў конкурсах. Яна часам прыгадвае, чаго каштавалі ёй нашы паездкі. Каб завезці мяне на выступленне, мама траціла больш, чым мне плацілі пасля канцэрта. Але ні капейкі з ганарару не брала сабе, бо ёй было важна навучыць мяне цаніць тое, што я сама зарабіла. Паказаць, як працай можна нечага дасягнуць.

— **Упэўненасць у сабе і цвёрдасць характару ніколі не спрацоўвалі вам у мінус?**

— Я магу прыгадаць эпізод са сваёй біяграфіі, калі прыехала на конкурс «Залатая пчолка» і ўвогуле нічога там не ўзяла. Пасля вяртання дадому ў мяне было два варыянты: альбо забыць пра музыку, альбо пачаць рыхтавацца да новай спробы. Другое я і абрала. І праз два гады зноў вярнулася на той самы конкурс і ўзяла там Гран-пры. Так у мяне заўсёды. Любое падзенне — гэта магчымае вынесці ўрок, каб не памыліцца ў будучым. Не бывае чагосьці нязручнага і няправільнага, проста ўсяму свае час і месца.

— **А што сёння, акрамя музыкі, робіць вас шчаслівай?**

— Калі ў мяне цікавацца, як мае справы, заўсёды думаю пра тое, што пакуль я і блізкія людзі здаровыя і жывыя — значыць, усё добра. У гэтым мае адчуванне шчасця. Таксама пачуццё спакою і ўстойлівасці мне дае падтрымка родных людзей. І, безумоўна, я шчаслівая ад таго, што ні дня не пражываю без музыкі.

Алена ДРАПКО.
Фота з архіва артысткі.
Цалкам інтэрв'ю чытайце на сайце zviazda.by.

Бліц-апытанне:

— *Кожную раніцу я...* — Пачынаю з догляду сябе.

— *Касметыка, парфума, без якіх не выходжу з дому...* — Для мяне найлепшая касметыка — гэта бляск у вачах. Таму я нават не заўсёды фарбуюся. А з парфумы мне зараз вельмі падабаецца адна марка ізраільскага парфумера.

— *Спяваць пад фанаграму, калі ёсць выбар...* — Я не буду, бо лепш спяваць пад мінус. А калі відэаздымкі ці самаадчуванне прымушаюць выбраць фанаграму, то даведзецца пагадзіцца. Але няма нічога лепшага, чым выступленне ўжывую.

— *Сяброўства з артыстам — гэта...* — Складана, паколькі не ўсе сябры гатовыя да вашай публічнасці. І не кожны з іх зможа не толькі парадавацца вашаму поспеху, але і падтрымаць у хвіліну падзення.

— *Песня, якая вяртае мне раўнавагу...* — Любая кампазіцыя, калі адпавядае майму душэўнаму стану і настрою, здольная даць мне баланс і гармонію.

ЧЫРВОНКА
ЧЫРВОНАЯ ЗМЕНА

РЭГІСТРАЦЫЙНАЕ ПАСВЕДЧАННЕ № 12
ад 19 лютага 2009 года выдана
Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь.
Заснавальнікі газеты —
рэдакцыйна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда»,
грамадскае аб'яднанне «Беларускі рэспубліканскі саюз моладзі».
Дырэктар — галоўны рэдактар
КАРЛЮКЕВІЧ Аляксандр Мікалаевіч.

Адказныя за выпуск: рэдактар аддзела
Надзея НІКАЛАЕВА, рэдактар аддзела Сяргей РАСОЛЬКА.
Выдавец — редакцыйна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда».
Адрас рэдакцыі: 220013, г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10А.

Кантактныя тэлефоны: 292 44 12, 311 17 41.
e-mail: info@zviazda.by

Газета адрукавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве
«Выдавецтва «Беларускі Дом друку».
ЛД №02330/0494179 ад 03.04.2009.
220013, г. Мінск, прасп. Незалежнасці, 79/1.
Тыраж 14.804.
Нумар падпісаны ў 19.30 25.05.2022 г.